

mange, som før bukkede under for Fristelsen til at skaffe sig Spiritus, nu overvinder denne Fristelse, [fordi Lejligheden til at skaffe sig Spiritus ikke er til Stede.

Dette Lovforslag har nu vandret fra Folketing til Landsting og tilbage igen gennem flere Aar. Jeg synes ikke, det er værdigt, at vi ikke snart kan blive færdige med denne Sag, saaledes at der kunde komme en Lov, som gav Kommunerne Selvstyre, gav dem Ret til at bestemme, hvorvidt de vilde have Spiritus indenfor deres Omraade eller ej. Jeg vil gerne udtale Haabet om, at det vil lykkes til næste Aar — i Aar er det vist umuligt — at faa en Lovgivning paa dette Omraade, der kan tilfredsstille det Flertal, som jeg efter Afstemningen ved anden Behandling har Indtrykket af der er i dette høje Ting. Jeg skal anbefale at stemme for Lovforslaget, som det her foreligger.

Trier: Jeg vil gerne saa bestemt som muligt tage Afstand fra den ærede sidste Talers (Fibiger) Forsøg paa at stemple alle dem, der ikke er enige med ham i hans Syn paa Alkohollovgivningen, som Folk, der værner om Spiritus. Det er en saadan fanatisk, ensidig Betragtningssmaa, som jeg ikke tror gavner den Sag, det ærede Medlem ønsker at fremme. Hvis vi, der ser anderledes paa Sagen end han, vilde paastaa, at han ved den Alkohollovgivning, han ønsker fremmet, vilde søge at fremme Misbruget af Alkohol, saa vilde han dog synes, at vi gik alt for vidt. Men der er mange, der har den Opfattelse, at man ved de stærke Restriktioner, der paa det ene og det andet Omraade ønskes fra Afholdsvenernes Side, netop vil fremme Misbruget, medens man vil forhindre den fornuftige Brug af Alkohol. Jeg vil altsaa gerne tage den stærkest mulige Afstand fra en saadan Udtalelse, og dernæst vil jeg, da jeg nu har Ordet for en kort Bemærkning, henstille til Tingets Medlemmer at lade være at give dette Lovforslag deres Stemme og helst stemme imod det. Vi har for Øjeblikket en Beværterlovgivning, som med det Tillæg, den fik ved den saakaldte Nyhavns-Lov, virker tilfredsstillende. De, der saa ønsker den nuværende Lovgivning ændret, skal komme og lægge paa Tingets Bord noget, der er bedre; men det, man her lægger i Stedet for det nuværende, er noget, der vil bevirke, at Folk i Fremtiden mere, end de hidtil har gjort, vil søge at komme udenom Lovgivningen. Det vil fremme Forsøgene paa Omgaaelse af Lovgivningen. (*Martin Hansen:* Hvor-

for?). Fordi det er for stramme Restriktioner, det er Restriktioner, der ved at indskrænke den fornuftige Brug gaar ud over det, de skal: at hindre Misbrugene. Og da jeg ikke har Tillid til, at Landstinget vil lave et Lovforslag, der vil være væsentligt bedre — jeg indrømmer, at det, der er kommet fra Landstinget, er bedre end det, der her er vedtaget, men selv det, Landstinget har vedtaget, er et Tilbageskridt fra de nuværende Tilstande —, saa maa jeg anbefale de ærede Medlemmer at lade være at give Lovforslaget deres Stemme og helst at stemme imod det.

Indenrigsministeren (Kragh): Den Forhandling, der her finder Sted, viser, jeg ved ikke for hvilken Gang, hvor skarpt Modsætningerne i det høje Ting staar overfor hinanden i denne Sag; og dette Modsætningsforhold er jo en Genspejling af tilsvarende Forhold ude i Befolkningen. Mig forekommer det, at de to ærede Medlemmer, som her har taget til Orde ud fra de mest outrerede Standpunkter, det ærede Medlem Hr. F. K. Madsen og det ærede Medlem Hr. Heilesen, begge er Vidnesbyrd om, at Folk kan være enige om et Maal, men aldeles uenige om Midlerne til at naa det, saa uenige endogsaa, at de i Kampens Hede om Midlerne fuldkommen taber Maalet af Sigte; for der er ikke nogen Tvivl om, at begge de to ærede Medlemmer som alle her i dette høje Ting paa dette Omraade har det fælles Maal at medvirke til gennem Lovgivningen at øge Ædruelighedsarbejdet i vort Folk. Mig forekommer det, at det ærede Medlem Hr. Heilesen har Ret, naar han siger, at ved det foreliggende Lovforslag finder der ikke nogen Afgørelse Sted af, om vi skal have et Alkoholforbud her i Landet, eller vi ikke skal have det, og jeg finder heller ikke, at der egentlig paa noget Punkt sker noget afgørende Skridt henimod enten den ene eller den anden Ordning. Jeg er enig med Udvalgets ærede Ordfører (L. Kvist) i, at her er Tale om en Næringsvirksomhed af en ganske særlig Art, en Næringsvirksomhed, som sikkert ikke i Almindelighed bidrager til Fremme af Næringslivet som Helhed, og som ganske sikkert heller ikke i Almindelighed er fremmende for kulturelle og sociale Fremskridt, og derfor er det en Næring, som det er naturligt at lægge under en særlig Lovgivning, hvilket jo ogsaa forlængst er erkendt og forlængst har fundet Sted. Det er endvidere, fore-